

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2718/2025
13.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Ристовић, адвокат у ..., против тужених Привредно друштво за обезбеђивање права и дистрибуцију аудио-визуелних производа Mondo INC ДОО Београд, као правног следбеника Adria Media Group ДОО Београд, и Рајка Недића из ..., чији су заједнички пуномоћници Александар Б. Петровић и Бранислав Глогоњац, адвокати у ..., ради утврђења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 206/23 од 13.12.2023. године, у седници одржаној 13.03.2025. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 206/23 од 13.12.2023. године.

Образложење

Виши суд у Београду је донео пресуду 21ПЗ 225/21 дана 17.03.2023. године којом је у првом ставу изреке констатовао да усваја тужбени захтев и утврдио да је тужени Рајко Недић као одговорни уредник медија „Курир најугицајније дневне новине Балкана“, чији је издавач тужени Adria Media Group ДОО Београд, повредио тужиоцу АА право на претпоставку невиности објављивањем инфомација на насловној страни издања бр. ... дана ...2021. године, као и на странама бр. 2,3,4. и 5. уз фотографије тужиоца, са наводима „...“, „...“, „...“; у другом ставу изреке констатовао да делимично усваја тужбени захтев и обавезао туженог Adria Media Group ДОО Београд као издавача медија „Курир најугицајније дневне новине Балкана“ и туженог Рајка Недића као одговорног уредника истог медија да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа солидарно исплате износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 17.03.2023. године до коначне исплате; у трећем ставу изреке одбио тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се тужени обавезу да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа солидарно исплате износ преко досуђеног до траженог износа од 200.000,00 динара са законском затезном каматом од 17.03.2023. године до исплате, као неоснован; у

четвртом ставу изреке констатовао да делимично усваја тужбени захтев и обавезао туженог Рајка Недића као одговорног уредника медија „Курир најутицајније дневне новине Балкана“ да о свом трошку објави увод и изреку ове пресуде у дневним новинама „Курир најутицајније дневне новине Балкана“ без икаквих коментара и без одлагања, а најкасније у другом наредном броју новина од дана правноснажности пресуде; у петом ставу изреке одбио тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се тужени Рајко Недић обавезе да у истим новинама и на исти начин о свом трошку објави у целости пресуду, осим увода и изреке, најкасније у другом наредном броју новина од дана правноснажности пресуде; у шестом ставу изреке одбио тужбени захтев у делу у ком је тужилац тражио да се обавезе тужени Adria Media Group ДОО Београд, као издавач медија „Курир најутицајније дневне новине Балкана“, да заједно са туженим Рајком Недићем као одговорним уредником истог медија о свом трошку објави ову пресуду у дневним новинама „Курир најутицајније дневне новине Балкана“, без икаквог коментара и без одлагања, а најкасније у другом наредном броју новина од дана правноснажности пресуде, као неоснован, и у седмом ставу изреке обавезао тужене да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 74.700,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања извршности пресуде до коначне исплате.

Апелациони суд у Београду је пресудом ГжЗ 206/23 од 13.12.2023. године потврдио пресуду Вишег суда у Београду ПЗ 225/21 од 17.03.2023. године у ставовима другом, трећем и четвртом изреке и жалбе странака у наведеном делу одбио као неосноване; укинуо првостепену пресуду у ставу првом изреке и одбацио тужбу тужиоца у делу тужбеног захтева да се утврди да је тужени Рајко Недић као одговорни уредник медија „Курир најутицајније дневне новине Балкана“ чији је издавач тужени Adria Media Group ДОО Београд повредио тужиоцу право на претпоставку невиности објављивањем информација на насловној страни издања бр. ... дана ...2021. године, као и на странама бр. 2,3,4. и 5. уз фотографије тужиоца са наводима: „...“, „...“, „...“; у трећем ставу изреке преиначио решење о трошковима поступка садржано у седмом ставу изреке првостепене пресуде, тако што је обавезао тужене да солидарно тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 64.800,00 динара, и у четвртом ставу изреке одбио захеве странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

У односу на туженог Adria Media Group ДОО Београд решењем Вишег суда у Београду 17 ПЗ 225/2021 од 25.11.2024. године је констатовано да се прекида поступак, а поступак је настављен решењем истог суда 17ПЗ 225/2021 од 23.12.2024. године у односу на Mondo INC ДОО Београд као правног следбеника привредног друштва Adria Media Group ДОО Београд које је престало да постоји услед спроведене промене припајања друштву Mondo INC ДОО Београд.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у ставу првом, другом и четвртом изреке, тужени су изјавили благовремену и дозвољену ревизију којом пресуду побијају због битних повреда одредаба парничног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду по одредбама члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/2011... 10/2023 – др. закон) и закључио да ревизија није основана.

Побијана пресуда је донета без битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Тужени у ревизији не указују одређено на битне повреде одредаба парничног поступка.

Према чињеничном стању које је утврдио првостепени суд, на основу ког је донета побијана пресуда, у дневним новинама „Курир најугицајније дневне новине Балкана“ издање бр. ... од ...2021. године, на насловној страни објављена је фотографија на којој је тужилац, уз наслов „...“, „...“, „...“, а на 2. страни истог издања објављен је текст уз наслов: „...“ и „...“, а у тексту је наведено „...“, „...“, „...“, док је на страни трећој објављено следеће: „...“, „...“. На страни 4. истог издања објављен је текст уз наслов: „...“, „...“, а у тексту је потом наведено и: „...“. На страни 5. објављена је фотографија тужиоца. Текст је објављен након што је Министарство унутрашњих послова издало саопштење које је објављено и на њиховом званичном интернет сајту дана ...2021. године са насловом: „...“, у коме се наводи „Министар унутрашњих послова Александар Вулин изјавио је данас да су припадници Министарства унутрашњих послова у сарадњи са Безбедоносно информативном агенцијом, а по налогу Тужилаштва за организовани криминал ухапсили 17 припадника организоване криминалне групе и поручио да Србија никада више себи неће дозволити да се у њој створи неки нови Земунски клан и криминална група која мисли да је јача од државе. Ухапшено је 17 припадника организоване криминалне групе коју су предводили АА и ББ који се основано сумњиче за убиства, изнуде, отмице, диловање дроге, најстрашнија кривична дела, истакао је Вулин у Палати Србија и додао да Србија неће дозволити да на њеној територији постоје организоване криминалне групе које мисле да могу да убијају, отимају, дилују, рекетирају, чине изнуде и да прођу некажњено“. Информација о хапшењу је део званичног саопштења МУП РС, али информације на који начин је тужилац извршио кривична дела која му се стављају на терет нису део званичног саопштења МУП-а РС, нити је овим текстом пренета изјава председника Републике Србије са конференције за штампу од ...2021. године, чија садржина је наведена у образложењу првостепене пресуде. Adria Media Group ДОО Београд, чији је правни следбеник тужени Mondo INC ДОО Београд, је издавач медија „Курир најугицајније дневне новине Балкана“, а тужени Рајко Недић је одговорни уредник тог медија.

Према разлозима другостепене пресуде, другостепени суд сматра да је првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право садржано у одредбама чланова 34. став 3. Устава Републике Србије, чланова 5, 9, 15, 73, 79, 112, 113, 114, 115. и 120. Закона о јавном информисању и медијима када је закључио да наведени текстови, у насловима и деловима текста, садрже недопуштене информације јер повређују претпоставку невиности тужиоца, тврдњама да је тужилац извршилац кривичних дела која му се стављају на терет и у погледу којих је кривични поступак у току, због чега тужилац трпи повреду достојанства личности и због чега тужилац има право на правичну накнаду нематеријалне штете, у односу на тужене, и право на објављивање увода и изреке пресуде, у односу на туженог одговорног уредника медија, а да нема основа за искључење одговорности, јер није реч о информацијама добијеним од органа јавне власти.

Тужени у ревизији наводи да спорне информације нису тврдње тужених, већ да су у складу са законом пренета сазнања из извора тужених и јавног саопштења МУП-а, те изјава председника Републике Србије, Министра унутрашњих послова и заменика начелника Управе криминалистичке полиције, са назнаком да су то сазнања извора, те да се јасно из текстова да закључити да је реч о сумњи да је тужилац учинилац кривичних дела, а да се нигде не наводи да тужилац јесте учинилац било којег од кривичних дела. Ревиденти сматрају да је код таквог стања ствари погрешно суд применио материјално право, одредбе члана 5, 9, 52, 73. и 79. Закона о јавном информисању и медијима. Надаље, наводе да суд ни на који начин није утврдио постојање и јачину душевних болова на страни тужиоца, нити је то тужилац доказао, нити околности случаја оправдавају досуђивање новчане накнаде нематеријалне штете тужиоцу.

Ревизијски суд оцењује наводе ревизије неоснованим.

Не стоје наводи тужених да су у спорним текстовима у складу са законом пренете информације из јавних саопштења МУП-а, и изјава државних органа. Првостепени суд је утврдио садржину спорних текстова, у насловима и деловима, и садржину саопштења и изјава државних органа о релевантним догађајима. Према утврђеном не произилази за тачну тврдња ревидента. Наводима ревизије се правилност утврђене садржине спорних текстова и изјава, и саопштења државних органа - не оспорава. Поређењем утврђене садржине спорних текстова и датих изјава и саопштења државних органа управо произилази да је тачан закључак судова о томе да тужени у објављеним текстовима није пренео информације државних органа, како су оне дате, већ је изнео тврдње о начину извршења одређених дела од стране тужиоца, која несумњиво и ноторно представљају кривична дела, о чему нема навода у саопштењима и изјавама државних органа. Стога не стоји ни тврдња ревидената да у текстовима тужилац није означен као учинилац кривичног дела. На изнети начин тужени су повредили претпоставку невиности тужиоца, поступајући противно одредбама члана 73. и 74. Закона о јавном информисању и медијима („Службени гласник РС“ бр. 83/14, 58/15 и 92/16), о чему је другостепени суд дао правилне разлоге, које ревизијски суд у свему прихвата, без потребе за даљим образлагањем, позивом на одредбе члана 414. став 2. Закона о парничном поступку.

Према утврђењу првостепеног суда, оценом исказа тужиоца, а противно наводима ревизије, тужилац је трпео душевне болове због повреде права на достојанство личности – част и углед, повредом права на претпоставку невиности изношењем тврдњи у спорним текстовима од стране тужених, и објављивањем фотографије тужиоца без његове сагласности противно одредби члана 80. Закона о јавном информисању и медијима. Оценом трпљења тужиоца, уз узимање у обзир да тужилац није тражио одговор нити деманти након објављивања текста, чиме је пропустио да умањи штету коју је трпео, те имајући у виду читаност медија тужених, првостепени суд је на темељу потпуно утврђених чињеница, противно наводима ревизије, правилно применио одредбе члана 200. Закона о облигационим односима и члана 232. Закона о парничном поступку када је обавезао тужене, на основу одредбе члана 112. став 1. и члана 115. Закона о јавном информисању и медијима, да тужиоцу накнаде претрпљену нематеријалну штету исплатом износа од 50.000,00 динара.

Како не стоје разлози ревизије о погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, нити о погрешној примени материјалног права, нити постоје разлози због којих би побијана пресуда била погрешна, на које ревизијски суд пази по службеној дужности по одредби члана 408. Закона о парничном поступку, одбијена је ревизија тужених, као неоснована, по одредби члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија,
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић